

Масниця

Яків Щоголів

"Жінко! Люди говорили:
Масниця зайшла;
А млинців ще ми й не їли, —
Може б ти спекла?"

"Ну, нехай! як буде з чого,—
То тоді й кажи;
А теперечки гнідого
В сани запряжи;

Їдь у город та в крамниці
Набери всього:
І олії, і мукиці,
І того й сього,—

Ось карбованець!" — Радешній
Їде чоловік,
Каже: "Боже мій справдешній!
Дай же довгий вік.

Тій громаді за торішній
Присуд, що дала,
Щоб шинки на віки вічні
Вивести з села;

Без шинків вільніш народу
Зводити кінці;
Бо хоч п'єм тепер ми воду,
Так їмо ж млинці!"

Їде далі мій небога,
Баче хуторок;
Коло хутора дорога
І, як слід, шинок.

У шинку розмови чути,
Чути гвалт і крик...

"Чи заїхать чи минути?"—
Дума чоловік.

"Та заїду вже погріться!"
Двері відчинив,
Попрохав води напиться,
Та рубля й пропив!

Отака йому причина:
Як пропив, то й спить;
А надворі хуртовина,
А мороз кипить!..

День почавсь; дітки вставати
З печі почали
Та у матері прохати
Млинчиків вчали.

А у неї серце б'ється,
Сну їй не було,
Що старого, їй здається,
Снігом замело!